

27.V. 2024.	PONEDJELJAK <i>Augustin Kenterberijski</i>	+ Jelena i Vinko Težak + Zvonko Lovreković	7 18,30
28.V. 2024.	UTORAK <i>Vilim</i>	U zahvalu za primljene milosti + Franjo i Marija Jurjević	7 18:30
29.V. 2024.	SRIJEDA <i>Euzebije i Polion</i>	+ Alojz i Ruža Sitar, Dražen Grobenski i za duše u čistilištu + Josip, Tomislav i Marica Pravica	7 18,30
30.V. 2024.	ČETVRTAK <i>Tljeovo</i>	+ Nikola Hrženjak i Marija Žmegač + Magdalena, Stjepan, Franjo i Ana Premec	7 18,30
31.V. 2024.	PETAK <i>Pohod BDM</i>	+ Josip, Jelka, Petar i ob. Paleka, Dragica, Andrija, Dragutin, Franjo i Katica Hrženjak + Duro i Ivka Bahat	7 18:30
1.VI. 2024.	SUBOTA <i>Justin</i>	+ Josip i ob. Horvat + Miroslav Švabek	7 18:30
2.VI. 2024.	9. nedjelja kroz godinu	+ Vinko i Đurđa Tumpa ŽUPNA + Goran Kosnica + Barbara i Ivan Cirkvenec	7 9,30 11,30 18,30

Sebedarje. Potpuno i bez pridržaja.

Doista trebamo nešto naučiti nešto od svoga Spasitelja. Ne govori on to utaman. Jer u Božjem kraljevstvu davati znači darivati da bi se stostruko primilo. Umirati znači predati svoj život da bi ga čovjek zadobio umnožena i u potpunosti. Biti ponižen s Kristom, s njim umrijeti znači onda i s njime živjeti, s njime biti proslavljen u vječnosti.

Jedan mali vic - PO ZELJE

Halo, policijo! Muž mi je otisao na tržnicu po zelje, i već je prošlo dvanaest sati, a njega nema! Možda je otet!? Što da radim?

- Pa, skuhajte nešto što imate doma - možda rižu, umjesto zelja...

**ŽUPNI URED SV.
ANTUNA PADOVANSKOG**
Franjevačka 1,
KOPRIVNICA
Tel. 048/642-160
e-mail: fra-kc@ofm.hr
www.ofm.hr/koprivnica

UREDOVANJE
Svaki radni dan od
8-9 i 17-18

KRŠTENJE
Prijava u uredovno vrijeme
Pouka petkom u 17,00

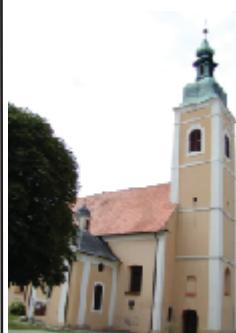
VJENČANJE
Obvezatan tečaj priprave
za brak. Prijava u župnom
uredu mjesec dana prije
vjenčanja.

BOLESNICI
Bolesnicima na vrijeme
omogućite posjet
svećeniku. Bolesnike
redovito pohadamo o
Božiću i Uskrsu.

SPROVOD
Nakon dogovora s
Komunalcem vrijeme
sprovoda prijavite u
župnom uredu.

KLANJANJE
Svake srijede poslije
večernje svete mise u našoj
crkvi je pobožnost euharistijskog klanjanja.

Izdaje i odgovara:
Župni ured Sv. Antuna
Padovanskog

ŽUPNI LISTIĆ

ŽUPE SV. ANTUNA PADOVANSKOG KOPRIVNICA
Broj 21 Godina XVII 26. svibnja 2024.g.

Presveto Trostvo - godina B

PRIMISTE DUHA POSINAŠTVA

Evangelje: Mt 28,16-20

U ono vrijeme:

Jedanaestorica podoše u Galileju na goru kamo im je naredio Isus. Kad ga ugledaše, padose ničice pred nj. A neki posumnjaše. Isus im pristupi i prozbori:
»Dana mi je sva vlast na nebu i na zemlji! Podite dakle i učinite mojim učenicima sve narode krsteći ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga i učeći ih čuvati sve što sam vam zapovjedio!

I evo, ja sam s vama u sve dane – do svršetka svijeta.«

Ostala čitanja: Pnz 4,32-34.39-40; Ps 33,4-6.9.18-20.22; Rim 8,14-17;

Zna li netko koju pastu za zube koristi predsjednik Zoran Milanović? Pije li papa ujutro kavu, čaj ili bijelu kavu? Boji li glumac Taj-i-taj kosu? Iako određena vrsta tiska vrlo rado objavljuje upravo te podatke, ipak većina ljudi smatra da je nepristojno ulaziti u privatni život pojedinaca, pa bili oni i poznate osobe. Što je čovjek viši na nekoj društvenoj ljestvici, više je izložen znatiželji, pa to ljubomornije čuva svoju privatnost. U ona stara vremena, nije moglo biti ni govora o tome da bi neki običan pučanin bio upućen o načinu na koji žive velikaši. Ne naziva li se carsko zdanje u Pekingu „Zabranjeni grad“? Pa ipak, iz tih starih biblijskih, dakle bogoduhih vremena dolazi nam riječ koja nam govori o Božjem unutrašnjem životu. Tako mi danas slavimo blagdan Presvetog Trostva, otajstvo jednoga Boga u tri Osobe. Poslanica Rimljana nam predstavlja Božju intimu, ali što je za nas izvanredno lijepo, govori nam o našem mjestu u Božjem životu:

Svi koje vodi Duh Božji, sinovi su Božji. Ta ne primiste Duha robovanja da se opet bojite, nego primiste Duha posinaštva u kojem kličemo: „Abba! Oče!“ Sam Duh susvјedok je s našim duhom da smo djeca Božja; ako pak djeca, onda i baštinici – baštinici Božji, a subaštinici Kristovi. Evo Boga u punom djelovanju! Tu je i Duh Božji, tu je i Otac, tu je i Krist, utjelovljeni Sin Božji. Bog je sav zauzet time da uzme čovjeka u svoje zajedništvo. To čini Bog. A ljudi su tako skloni misliti da je Bog negdje daleko, da je strog i neumoljiv, da ništa drugo ne radi nego samo sjedi na oblacima i sudi. Naravno, nitko ne želi osporiti Božju veličinu i moć, nego je potrebno uvidjeti da se Bog prema čovjeku postavlja kao Otac. Kao da smo zaboravili što veli Pismo: Bog stvorio čovjeka „na svoju sliku, sebi slična“, kao

svoga prijatelja i suradnika u stvaranju.

Sin Božji uveo nas je još dalje u Božju intimu. Objavio nam je Božji trojstveni život, objavio nam je Boga Oca, Sina i Duha Svetoga. Ne radi toga da bismo ga pokušavali stavljati u svoje filozofske kategorije, ne da bismo zaokruživali neka naša saznanja, nego da nas uvede u samo zajedništvo božanskog života. Kad muž i žena posvoje dijete, oni ga uvode u svoju obitelj, ono postaje član obitelji i ima pravo poznavati njezine tajne. Ima nekih obiteljskih tajni koje se ne govore ni najboljim prijateljima, nego samo članovima obitelji. I evo, Bog nas uvodi u svoju obitelj, u zajedništvo sa sobom. Zato nam i govori svoje tajne. Postali smo u Kristu pravi sinovi i kćeri Božje, sada ga ljubimo i prihvaćamo u njegovoj čudesnoj i neshvatljivoj trojstvenosti. Tko kaže da to možemo razumjeti? Jednostavno zahvaljujemo i uzvraćamo ljubavlju.

Mi smo djeca Božja, veli Pismo, „ako pak djeca, onda i baštinici“. Danas, na blagdan Presvetog Trojstva, veliki su vidici pred nama. Djeca i baštinici Božji! Ne usuđujemo se pomisliti, gotovo da se ne usuđujemo prevaliti preko usta, ali mi smo doista „dionici Božanske naravi Isusa Krista“, mi doista više nismo obični „smrtnici“. Snagom Kristovog vazmenog otajstva, a po svetom krštenju u nama kola Božanska, neumrla krv, mi smo nebesnici. Nakon Kristova uskrsnuća ništa više nije isto. I neka nam veliki trojedini Bog prosvijetli duh da uvidimo svoje veliko odabranje, da mu zahvaljujemo za njegove brojne i umnožene darove. Sada i u vijeke.

OD NEDJELJE DO NEDJELJE

TRINAEST UTORAKA U ČAST SV. ANTUNU

Ovaj utorak, 28. svibnja u 18,15 započinje pobožnost u čast sv. Antunu. Ovo je 11 utorak.

TIJELOVO

U četvrtak, 30. svibnja 2024. slavimo TIJELOVO. I ove godine proslavit ćemo tu svetkovinu na razini triju gradskih župa. Svečana misa biti će ove godine u crkvi sv. Nikole u 9 sati odakle kreće tijelovska procesija prema crkvi sv. Antuna i nastavlja do pastoralnog centra bl. Alojzija Stepinca gdje je završetak. Kao i prošlih godina očekujemo da se odazovete ovoj manifestaciji javnog ispovijedanja vjere.

Uz svetkovinu TIJELOVA UZMITE, OVO JE TIJELO MOJE

Kad te prijatelji zovu na večeru, to je uvijek lijepo. Večera na koju apostoli pozivaju Isusa u današnjem evanđelju, posebna je večera. Ona koja se slavi o blagdanu Pashe. A Isusa je taj poziv pogodio u živu ranu. Naime, „Pasha“ u Židova znači i blagdan i pashalno janje. Dok učenici bezazleno pitaju Isusa: „Gdje hoćeš blagovati Pashu, da odemo i pripravimo?“, nisu znali da će pashalno janje te godine biti posve drugačije. Bit će žrtvovano pravo Pashalno janje – Krist. Janje koje su Izraelci žrtvovali i blagovali svake godine o blagdanu Pashe bilo je tek slika pravoga Janjeta koji oduzima grijeh svijeta. On je onaj o kojem pismo veli „Kao janje na klanje odvedoše ga...“ I sada se to Pismo ostvaruje. Zato je Isus potresen u srcu. Zna da je ovo vrhunac njegova poslanja. Sada je veliko finale.

I dok su blagovali, on uze kruh, blagoslovi Boga, pa razlomi, dade im i reče: „Uzmite, ovo je tijelo moje.“

Takvo je Božje djelovanje. Bog se daje. Božji Sin se predaje. Za nas, za svoje prijatelje. Pomislimo kakva li je sve silna i velika djela Isus prije toga učinio: umnožio kruh i ribe, pretvorio vodu u vino, bolesne liječio, mrtve uskrišavao. Narod je bio „visio o njegovoj riječi“. Govorili su o njemu: „Nitko nije govorio kao ovaj čovjek.“ Govorili su o njemu da je Jeremija, da je Ivan Krstitelj. Klicali su mu: „Hosana Davidovu Sinu! Blagoslovjen koji dolazi u ime Gospodnje!“ A na koncu, ključno djelo spasenja nije ni u čemu nabrojenom. Krist je najveći u svome predanju, u onome kad je predao samog sebe, kad je rekao Ocu: „Neka ne bude moja, nego tvoja volja“. Središnje otajstvo Kristova spasenja jest upravo njegovo predanje i njegova proslava.

I uze čašu, zahvali i dade im. I svi su iz nje pili. A on im reče: „Ovo je krv moja, krv Saveza, koja se za mnoge proljeva.“

U čaši svoje krvi Isus sažima svu vrelinu svoje ljubavi, svu bezuvjetnost svojega predanja. Daje svoj život da bismo mi živjeli. U predanju, u potpunoj samozataji vidi on smisao svoga života i svoga poslanja. Reći će: „Nema veće ljubavi od ove: da tko život svoj položi za svoje prijatelje.“ I to čini. Jer je Bog takav.

A što da kažemo mi, sitničavi, malovjerni grešnici? Upravo zato što smo grešnici, što tako malo dopuštamo Duhu Božjem da u nama djeluje, upravo zbog toga naši životni pogledi bitno se razlikuju od Isusovih. Kako li samo znademo biti maleni, jalni, zavidni, nesigurni, tjeskobno zabrinuti za svoje probitke, nemirni i uznemirenii, usplahireni i nesigurni! Da ja nešto dadem, predam, pogotovo da sebe predajem i predam?! Uvijek sam pun nekih računa: a što ako?, a što će mi onda ostati?, a što ako budem prevaren? Kako li samo ja danas mučno i teško otvaram svoju šaku! Pogotovo ako trebam dati ne samo nešto od sebe, nego i sebe. „Dati i predati“. Kako li danas olako izokrećemo vrijednosti! Jer, mi radije uzimamo. Uzimamo sebi. Za sebe. A evo, Sin Božji kao smisao svoga boravka među ljudima stavlja upravo davanje i predanje. Konačno, recimo i to, smisao i bit Božje naravi i jest ljubav.